

เบ็องลิก เบ็องหลัง พระราชประวัติพระเจ้าตากสิน จาก พงศาวดาร



ศิลปวัฒนธรรม
ART & CULTURE
ฉบับพิเศษ

พระเจ้าตาก เบ็องตัน



ปราชญ์ เครือทอง

พระเจ้าตาก เบื้องต้น

ตัวอย่าง





พระบรมรูปสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช ที่พระราชวังเดิม ธนบุรี (ปัจจุบันอยู่ในกองทัพบก)



พระเจ้าตาก เบื้องต้น
ปราชญ์ เครือทอง

ตัวอย่าง



ราคา ๑๕๐ บาท



ภาพลายเส้น พระบรมราชา
นุสาวรีย์สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช
ที่วงเวียนใหญ่ ธนบุรี โดย สิริพงษ์
กิจวัตร



ภาพปราสาทพระราชวังแห่งกรุง
ศรีอยุธยากำลังถูกเพลิงไหม้ ที่หอราชกร
มานุสรณ์ ภายในวัดพระศรีรัตนศาสดาราม
วัดโดย ชวรินทร์ โขง

ภาพปกบน

“ภาพนามธรรมในประวัติศาสตร์ สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราชกู้ชาติ” วาดโดย อาจารย์
สนั่น ศิลากรณ์ (พ.ศ. ๒๕๖๒-๒๕๖๙)
ประติมากรเอก แห่งกรุงรัตนโกสินทร์

หากสถาบันการศึกษา หน่วยงานต่างๆ และบุคคล
ต้องการสั่งซื้อจำนวนมากในราคาพิเศษ
โปรดติดต่อโดยตรงที่ บริษัทงานดี จำกัด
โทรศัพท์ ๐-๒๕๕๙-๐๐๐๒๑ ต่อ ๓๓๕๓
โทรสาร ๐-๒๕๕๙-๙๐๑๑๒



หนังสือเล่มนี้พิมพ์ด้วยหลักที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
เพื่อปกป้องธรรมชาติ และสุขภาพของผู้อ่าน

พระเจ้าตาก เบื้องต้น • ปริมาณ ๓ เครื่องทอง

พิมพ์ครั้งแรก : กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗

พิมพ์ครั้งที่ ๒ : สิงหาคม ๒๕๕๗

ราคา ๑๕๐ บาท

ข้อมูลทางบรรณานุกรม

ปริมาณ ๓ เครื่องทอง.

พระเจ้าตาก เบื้องต้น.

กรุงเทพฯ : มติชน, ๒๕๕๗.

๑๙๖ หน้า : ภาพประกอบ.

๑. ตากสินมหาราช, สมเด็จพระเจ้า, ๒๒๗๗-๒๓๒๕.

๒. ไทย-ประวัติศาสตร์-กรุงธนบุรี, ๒๓๑๐-๒๓๒๕.

I. ชื่อเรื่อง

923.1593

ISBN 978 - 974 - 02 - 1247 - 8



สำนักพิมพ์สีเขียว

- ที่ปรึกษาสำนักพิมพ์ : อารักษ์ คคนาพ, สุพจน์ แจ่มแจ้ง, นงนุช สิงหนะ
- ผู้จัดการสำนักพิมพ์ : กิตติวรรณ เทิงวิเศษ
- รองผู้จัดการสำนักพิมพ์ : รุจิรัตน์ ทิมวัฒน์
- บรรณาธิการบริหาร : สุลักษณ์ บุญปาน
- บรรณาธิการสำนักพิมพ์ : พัลลภ สามสี
- หัวหน้ากองบรรณาธิการ : อพิสิทธิ์ ชีระจาวรรณ
- พิสูจน์อักษร : ปารดา นุ่มน้อย
- ศิลปกรรม : นุสรา สมบูรณ์รัตน์
- ออกแบบปก : สิริพงษ์ กิจวัตร
- ประชาสัมพันธ์ : ตริณา น้อยสี

บริษัทมติชน จำกัด (มหาชน) : ๑๒ ถนนเทศบาลนฤมาล

ประชาชนิเวณ ๑ เขตจตุจักร กรุงเทพฯ ๑๐๙๐๐

โทรศัพท์ ๐-๒๕๕๙-๐๐๐๒๑ ต่อ ๑๒๓๕

โทรสาร ๐-๒๕๕๙-๕๔๘๘

แม่พิมพ์สี-ขาวดำ : กองพิมพ์สี บริษัทมติชน จำกัด (มหาชน)

๑๒ ถนนเทศบาลนฤมาล ประชาชนิเวณ ๑ เขตจตุจักร กรุงเทพฯ ๑๐๙๐๐

โทรศัพท์ ๐-๒๕๕๙-๐๐๐๒๑ ต่อ ๒๕๐๐-๒๕๐๒

พิมพ์ที่ : โรงพิมพ์มติชนปากเกร็ด ๒๗/๑ หมู่ ๕ ถนนสุขาประชาสรรค์ ๒

ตำบลบางพูด อำเภopakเกร็ด นนทบุรี ๑๑๑๒๐

โทรศัพท์ ๐-๒๕๕๙-๒๑๑๓, ๐-๒๕๕๙-๐๕๙๖

โทรสาร ๐-๒๕๕๙-๐๕๙๗

จัดจำหน่ายโดย : บริษัทงานดี จำกัด (ในเครือมติชน)

๑๒ ถนนเทศบาลนฤมาล ประชาชนิเวณ ๑ เขตจตุจักร กรุงเทพฯ ๑๐๙๐๐

โทรศัพท์ ๐-๒๕๕๙-๐๐๐๒๑ ต่อ ๓๓๕๐, ๓๓๕๑

โทรสาร ๐-๒๕๕๙-๙๐๑๑๒

Matichon Publishing House a division of Matichon Public Co., Ltd.

12 Tethsabannueman Rd, Prachanivate 1, Chatuchak, Bangkok 10900

Thailand



เสมาหน้าพระอุโบสถเดิม วัดอินทาราม ธนบุรี

มีเรื่องเล่ากันว่าเป็นที่ฝังพระบรมศพสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช

สารบัญ

พระเจ้าตาก เบื้องต้น

คำนำ

(๘)

๑	ชาวต่างประเทศ	๒
๒	ศึกอลองพญา	๘
๓	กรุงแตก	๑๔
๔	เปิดตัวพระเจ้าตาก	๑๙
๕	กำเนิดพระเจ้าตาก	๒๓
๖	รับราชการ	๓๐
๗	พิสูจน์ตำนานพระเจ้าตาก	๓๓
๘	เปิดตำนานพ่อค้าเกวียน	๔๑
๙	สงครามกรุงแตก	๔๕
๑๐	“ทิ้ง” กรุงศรีอยุธยา	๕๐
๑๑	หนี	๕๗
๑๒	กู้กรุงศรี	๖๗
๑๓	เป็น “พระเจ้ากรุงธนบุรี”	๗๕
๑๔	สลายก๊ก	๗๙
๑๕	เป็นพระเจ้าแผ่นดิน	๘๘

๑๖ รวมแผ่นดิน	๙๓
๑๗ ดึกเมืองเหนือ	๙๙
๑๘ รบเชียงใหม่ ดีเซมร	๑๐๔
๑๙ ดึกอะแซหวุ่นกี้	๑๑๑
๒๐ หยดฆ่า เข้าหาธรรม	๑๑๗
๒๑ เจ้าพระยามหากษัตริย์ศึก	๑๒๕
๒๒ พระแก้วมรกต เสริมหรือลดพระบารมี	๑๒๙
๒๓ เซมรกลางจล ธนบุรีร้อนรุ่ม	๑๓๔
๒๔ เหตุวุ่นวายในกรุงธนบุรี	๑๓๘
๒๕ พระยาสุรศักดิ์ณรงค์ธนบุรี	๑๔๖
๒๖ ปฏิวัติกรุงธนบุรี	๑๕๐
๒๗ ดึกกลางเมือง	๑๕๖
๒๘ ประหารพระเจ้าตาก	๑๖๑

ภาคผนวก ๑	๑๖๕
-----------	-----

ภาคผนวก ๒	๑๗๓
-----------	-----

บรรณานุกรม	๑๘๔
------------	-----

คำนำ

พระเจ้าตาก เบื้องต้น

“กรณีพระเจ้าตาก” เป็นเรื่องที่ถูกชื่นชอบประวัติศาสตร์ให้ความสนใจเป็นพิเศษมาอย่างต่อเนื่องยาวนาน โดยที่ความสนใจดังกล่าว ไม่ได้จำกัดอยู่แต่เพียงเนื้อหาทางวิชาการหรือในพระราชพงศาวดารเท่านั้น แต่ยังขยายพื้นที่ไปยัง “ศาสตร์พิเศษ” ต่างๆ ซึ่งมีอิทธิพลอย่างมากต่อ “ความเชื่อ” ของผู้คนจำนวนมาก ถึงขนาดใช้เป็นข้อปฏิเสธเหตุผลทางวิชาการหรือแม้แต่ในพระราชพงศาวดารก็ตาม

ในขณะที่ ข้อมูลจาก “ศาสตร์พิเศษ” ข้อมูลทางวิชาการ หรือ ข้อมูลจากพระราชพงศาวดาร ก็ล้วนแต่เป็นประโยชน์ต่อ “กรณีพระเจ้าตาก” ด้วยกันทั้งสิ้น เพราะอย่างน้อย การ “หักท้วงถกเถียง” ใดๆ ย่อมแสดงให้เห็นว่า มีความเคลื่อนไหวต่อกรณีนี้อยู่ นั่นคือเหตุผลที่ทำให้ประวัติศาสตร์ตอนนี้ “มีชีวิต” ไม่เฉยเฉาแห้งตายไปเหมือนในประวัติศาสตร์ตอนอื่นๆ

อย่างไรก็ดี การ “หักท้วงถกเถียง” ใดๆ ย่อมควรจะมี “หลักยึด” อันเป็นข้อมูลที่เข้าถึงได้ง่ายทางใดทางหนึ่ง เพื่อเป็นพื้นฐานความเข้าใจในเรื่องนั้นๆ ก่อนจะ “ยึดหลัก” ความเชื่อเพียงประการเดียว

“ศาสตร์พิเศษ” เป็นทางหนึ่ง que เข้าถึงได้ยากอย่างไม่ต้องสงสัย ในขณะที่บทวิเคราะห์ทางวิชาการ และพระราชพงศาวดาร แม้จะสามารถ “อ่านได้” แต่ก็เข้าถึงได้ไม่ถ่ายนัก เพราะภาษาทางวิชาการที่ดี ภาษาพงศาวดารที่ดี เป็น “ภาษาพิเศษ” รวมทั้งการเผยแพร่ก็ยังมีข้อจำกัดอยู่

นิตยสารศิลปวัฒนธรรม รวมทั้งฟ็อกเก็ตบุ๊ก ศิลปวัฒนธรรมฉบับพิเศษ ได้พยายามที่จะก้าวข้าม “ภาษาอ่านยาก” ให้คนทั่วไปได้เข้าถึงประวัติศาสตร์โดยง่ายมาตลอด

โดยเฉพาะ “กรณีพระเจ้าตาก” นี้ นิติสารศิลปวัฒนธรรม ก็ได้นำเสนอแนวคิดและข้อมูลใหม่ๆ มาอย่างต่อเนื่องไม่น้อยกว่า ๓๐ ปี ทำให้ผู้สนใจกรณีพระเจ้าตาก และผู้อ่านศิลปวัฒนธรรม เติบโตไปพร้อมๆ กันในประเด็นนี้

แต่ในขณะที่มีการเติบโตอย่างต่อเนื่อง อาจทำให้ผู้อ่าน “มือใหม่” จำนวนไม่น้อย ต่อไม่ติด ตามไม่ทัน ซึ่งได้สะท้อนออกมาให้เห็นได้ชัดด้วยการตั้งข้อสงสัย หรือข้อสังเกต ที่ส่วนใหญ่ได้เคยเสนอไปในนิติสารศิลปวัฒนธรรม รายเดือน และฉบับพิเศษ แล้วทั้งสิ้น

และเป็นธรรมดาอยู่เองที่นิติสารทั่วไป ย่อมจะหลีกเลี่ยงที่จะนำเสนอประเด็นซ้ำๆ ในหนังสือเล่มเดียวกัน เหตุนี้จึงเป็นข้อจำกัดของผู้อ่านที่เพิ่งสนใจ “กรณีพระเจ้าตาก” ไม่สามารถหายข้อความกระจ่างได้ หากไม่เข้าห้องสมุด หรือติดตาม “ฉบับเก่า” มาอ่าน

พระเจ้าตาก เบื้องต้น จึงเกิดขึ้นมาจากเสียงสะท้อนของผู้ติดตาม “กรณีพระเจ้าตาก” ทั้งทางตรงและทางอ้อม ทั้งมือใหม่ มือเก่า ที่ต้องการปูพื้น หรือทบทวนความทรงจำ “กรณีพระเจ้าตาก” กันอีกครั้ง โดยอาศัยพระราชพงสาวดาร บันทึก และเอกสารเก่า เป็น “หลักยึด”

พระเจ้าตาก เบื้องต้น ได้ลำดับเรื่องโดยสรุป ตั้งแต่ปลายกรุงศรีอยุธยา โดยเริ่มต้นตั้งแต่เหตุการณ์ในปีที่พระเจ้าตากเสด็จพระราชสมภพ ต่อด้วยเหตุการณ์ในรัชสมัยกรุงธนบุรี จนกระทั่งถึงตอนนอวสานกรุงธนบุรี เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐาน (ที่ไม่ใช่ข้อสรุป) สำหรับผู้อ่าน เพื่อจะได้การติดตาม “กรณีพระเจ้าตาก” ได้อย่าง “แข็งแรง” ต่อไป

ตัวอย่าง



พระเจ้าตาก เป็องตัน

ตัวอย่าง





๑

ชาวต่างประเทศ

ชะตาชีวิตของคนๆ หนึ่ง ที่ผกผันสุดขีด จากสามัญชนคนธรรมดา ผ่านการรบไปถึง ๓๐๐ วัน กลายมาเป็นผู้มีอำนาจสูงสุดกว้างไกลเกินกว่าสายตาจะทอดไปถึง จนในที่สุดเป็นวีรบุรุษของชาติที่คนจดจำไปตลอดกาล ย่อมต้องมีเหตุปัจจัยเหนือสามัญธรรมดา

จุดเริ่มต้นในการแกะรอยพระราชประวัติพระเจ้าตาก จำเป็นต้องย้อนกลับไปถึงสมัยกรุงศรีอยุธยาตอนปลาย กระโดดข้ามเทือกเขาตะนาวศรี ไปดูความเคลื่อนไหวถึงในพุกามประเทศ

ความเปลี่ยนแปลงในเมืองพม่า เกิดขึ้นในปีพุทธศักราช ๒๒๘๐ ตรงกับรัชสมัยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวบรมโกศแห่งกรุงศรีอยุธยา เหตุการณ์นี้ภายหลังได้ส่งผลกระทบต่อกรุงศรีอยุธยาอย่างมาก

เวลานั้นพระเจ้าตากทรงเจริญพระชนมพรรษา ๑ พรรษา พระเจ้าอวณะมหาธรรมราชาธิบดี (พ.ศ. ๒๒๗๖-๒๒๙๕) ไม่สามารถจะปราบปรามความวุ่นวายที่เกิดขึ้นอย่างมากภายในอาณาเขตประเทศของพระองค์ได้ จนเกิดสภาวะ “เสื่อมสิ้นเดชานุภาพ”

มังสาอ่อง ชาวพม่า เจ้าเมืองหงสาวดี สบโอกาสจะตั้งตัวเป็นอิสระจากอังวะ แต่ก็มี “ชาวมอญ” ที่ไม่เอามังสาอ่องและพร้อมจะต่อต้าน เพราะถือว่ามังสาอ่องนั้นเป็น “ชาวพม่า” ที่จะมาปกครองคนมอญในหงสาวดี ในขณะที่เดียวกันก็มีชาวมอญที่อยู่ฝ่ายมังสาอ่องด้วยเช่นกัน

ฝ่ายเจ้าเมืองสิริเยม ซึ่งยังจงรักภักดีต่อพระเจ้าอังวะ จึงเตรียมจะยกทัพมาปราบกบฏมังสาอ่อง ทำให้ชาวมอญพวกที่ไม่เอามังสาอ่องพากันหลบหนีไม่อยู่ช่วยรบ มังสาอ่องจึงจับบุตรภรรยาชาวมอญเหล่านั้นไว้เป็นเชลย สุดท้ายชาวมอญที่บุตรภรรยาถูกจับเป็นเชลยก็พากันโกรธแค้น ยกพวกเข้าโจมตี จับมังสาอ่องฆ่าเสีย

แต่หลังจากผู้นำกบฏมังสาอ่องสิ้นชีพแล้ว พระเจ้าอังวะก็มอบหมายให้เจ้าเมืองสิริเยมปกครองดูแลเมืองหงสาวดีต่อไป เจ้าเมืองสิริเยมคิดจะปราบเสี้ยนหนามให้สิ้น จึงไล่จับเอาชาวมอญที่เข้ากับมังสาอ่องลงโทษลงทัณฑ์ไม่หยุดหย่อน ทำให้ชาวมอญลุกฮือกันขึ้นมาอีก แล้วจับเอาเจ้าเมืองสิริเยมไปฆ่าเสียอีกคน

จากนั้นชาวมอญทั้งหลาย ก็พากันไปนิมนต์พระภิกษุ ผู้มีวิชา
อาคม เป็นผู้มีบุญ ลาลึกขามาช่วยกันสู้รบกับพม่า ภายหลังชานานนาม
ว่าสมิงทอ

ต่อมากองทัพของพระเจ้าอังวะจึงส่งคนลงมาปราบสมิงทอ แต่
ก็พ่ายแพ้ไป ชาวมอญจึงพร้อมใจกันยกสมิงทอผู้มีบุญให้เป็น “พระเจ้า
หงสาวดี” หัวเมืองใหญ่น้อยก็พากันอ่อนน้อมยอมเข้ามาอยู่ฝ่ายหงสา
วดีเป็นอันมาก

พระเจ้าหงสาวดี (สมิงทอ) เมื่อตั้งตัวเป็นใหญ่แล้ว ก็ดำเนิน
นโยบายการต่างประเทศ คิดผูกไมตรีกับกรุงศรีอยุธยาและเมือง
เชียงใหม่ เพื่อให้กรุงอังวะบังเกิดความยำเกรง ด้วยการ “ขอลูกสาว”
ของพระเจ้าแผ่นดินกรุงศรีอยุธยาและเชียงใหม่

แต่สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวบรมโกศไม่โปรด และไม่ทรงรับไมตรี
นั้น ต่างจากพระเจ้าเชียงใหม่ที่ทรงยก “นางสอชิงทิพ” (บางแห่งว่า นาง
เทพลีลา) ให้อภิเษกกับพระเจ้าหงสาวดี (สมิงทอ) เป็นไมตรีต่อกัน

สาเหตุที่สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวบรมโกศทรงแสดงชัดเจนว่าไม่เป็น
พวกกับหงสาวดี เพราะเมื่อเกิดเหตุความขัดแย้งระหว่างพม่ากับมอญ
นั้น ชาวพม่าที่ปกครองชาวมอญอยู่ที่เมืองเมาะตะมะ เมื่อพ่ายแพ้ ก็ไม่
สามารถหนีขึ้นเหนือกลับกรุงอังวะได้ เพราะมีเมืองหงสาวดีคั่นกลางอยู่
จึงหนีมาพึ่งบารมีกรุงศรีอยุธยา ซึ่งสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวบรมโกศก็ทรง
ให้รับไว้ พระเจ้าอังวะถึงกับส่งพระราชสาส์นมาขอบคุณในไมตรีครั้งนี้

เท่ากับว่าเวลานั้นพม่าฝ่ายเหนือคือกรุงอังวะยังเป็นไมตรีต่อกรุง
ศรีอยุธยา ส่วนหงสาวดีนั้นจับมือกับเมืองเชียงใหม่

เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นเมื่อพระเจ้าตากทรงเจริญพระชนม
พรรษาประมาณ ๑๐ พรรษา

ขณะที่พระเจ้าหงสาวดี (สมิงทอ) มีกำลังเข้มแข็งมากขึ้นทุกที
ทำให้พระเจ้าอังวะถึงกับหวาดๆ จนต้องผูกไมตรีกับกรุงศรีอยุธยา เพราะ
หากหงสาวดีจับมือกับกรุงศรีอยุธยาได้ในเวลานั้น กรุงอังวะเห็นที่จะ
พังพินาศ แต่ไม่น่าเชื่อว่าแค่เรื่อง “หลังบ้าน” ก่อความไม่สงบ กลับทำให้
พระเจ้าหงสาวดี (สมิงทอ) ผู้มีบุญ ต้องตกจากราชบัลลังก์



พระธาตุมูเตา ที่กรุงหงสาวดี (พะโค)

เหตุเนื่องมาจาก “นางกุ่ม” บุตรีของพระยาทะเล อัครมหาเสนาบดีกรุงหงสาวดี ซึ่งยกให้เป็นมเหสีของพระเจ้าหงสาวดี (สมเด็จพระเอกาทศโลก) เกิดหึงหวงกับ “นางสอชิงทิพ” มเหสีจากเมืองเชียงใหม่ ทำให้พระยาทะเลไม่พอใจ วางกลอุบายเพื่อชิงราชสมบัติ พระเจ้าหงสาวดี (สมเด็จพระเอกาทศโลก) สู้ไม่ได้ ต้องหนีไปเมืองเชียงใหม่ ฝากมเหสีไว้กับพ่อตา แล้วรวบรวมคนยกกลับมารบกับพระยาทะเล แต่ก็ยังสู้ไม่ได้อีก ในที่สุดก็หนีมาพึ่งกรุงศรีอยุธยา

แต่สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวบรมโกศไม่โปรด “สมเด็จพระเอกาทศโลก” อยู่ก่อนแล้ว จึงให้จับตัวไว้

ฝ่ายพระยาทะเล เมื่อยึดเอากรุงหงสาวดีได้แล้ว ก็ตั้งตนเป็นพระเจ้าหงสาวดี (ทะเล) แล้วมีหนังสือมายังกรุงศรีอยุธยา ขอให้ประหารสมเด็จพระเอกาทศโลก แต่สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวบรมโกศทรงเห็นว่าถึงจะไม่โปรดสมเด็จพระเอกาทศโลก ไม่ใช่ศัตรู ครั้นจะเลี้ยงไว้ก็จะเกิดความยุ่งยากได้ในภายหลัง จึงจับสมเด็จพระเอกาทศโลกใส่เล้าเอาไปปล่อยที่เมืองจีน แต่สุดท้ายสมเด็จพระเอกาทศโลกก็หนีกลับมาเชียงใหม่ได้อีก

ทางด้านเมืองหงสาวดี พระเจ้าหงสาวดี (ทะเล) ตัดสินใจรวบรวมไพร่พลเข้าตีกรุงอังวะจนแตก จับพระเจ้าอังวะได้ แล้วนำมาไว้ที่เมืองหงสาวดี

การที่กรุงอังวะตกเป็นของมอญในคราวนี้ ถือเป็นจุดสิ้นสุดของ “ราชวงศ์ตองอู” ที่มีอำนาจปกครองพม่ามายาวนานถึง ๒๖๖ ปี (พ.ศ. ๒๐๒๙-๒๒๙๕)

เวลานั้นพระเจ้าตากทรงเจริญพระชนมพรรษาประมาณ ๑๓ พรรษา

ในช่วงเวลาที่กรุงอังวะเสียให้แก่พระเจ้าหงสาวดี (ทะเล) นี้เอง ก็บังเกิดชาวพม่า “ผู้มีบุญ” ขึ้นมาอีก ๑ คน มีนามว่า “มังอองไจยะ” เป็นนายพรานและกำนันหมู่บ้านอยู่ไม่ห่างจากกรุงอังวะมากนัก ได้รวบรวมกำลังต่อต้านการปกครองของชาวมอญ จนกระทั่งรวบรวมกำลังชาวพม่าได้มากขึ้นเรื่อยๆ เป็นหลายหมื่น

มังอองไจยะจึงตั้งเมืองขึ้นที่บ้านเดิมของตนสถาปนาเป็นเมือง

หลวงชื่อ “เมืองรัตนสิงห์” ส่วนมั่งอองใจยะผู้มีบุญ ชาวบ้านพากัน
เรียกว่า “พระเจ้าอลองพญา” แปลว่า พระโพธิสัตว์

พระเจ้าอลองพญาไม่ได้หยุดความยิ่งใหญ่ไว้เพียงเมืองรัตนสิงห์
เท่านั้น แต่ยังบุกต่อไปยัง ร้างกุ้ง เมืองแปร อังวะ พะสิม ลีเรียม และ
หงสาวดี จนได้เมืองพม่าทั้งหมดในปีพุทธศักราช ๒๓๐๐

เป้าหมายต่อไปของพระโพธิสัตว์อลองพญาคือ กรุงศรีอยุธยา!

พระเจ้าตากทรงเจริญพระชนมพรรษา ๒๑ พรรษา ไฟแห่ง
สงครามเสียกรุงดวงแรก ก็ได้ลุกโชนขึ้นแล้ว

ตัวอย่าง





๒

ศึกอลองพญา